

РЕШЕНИЕ

№ 11502

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ГЕОРГИЕВА
като разглежда докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110134505 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от О. В. Ф. срещу „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с която са предявени отрицателни установителни иски с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК, за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника поради изтекла погасителна давност сумата от **8214,26 лева** – главница по договор за кредит от 27.02.2012г.; сумата от **4093,36 лева** - неолихвяема сума за лихва и сумата от **180,50 лева** - неолихвяема сума за съдебни разноски, за които суми е издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. 51541/2012 г. по описа на СРС, 124-ти състав, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20228380400722 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, с рег. № 838 и с район на действие – Софийски градски съд.

Ищецът твърди, че на 01.02.2022 г. е получил съобщение за образувано изпълнително дело № 20228380400722 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, с рег. № 838 и с РД – СГС, с което бил уведомен и за това, че задължението по изпълнителното дело възлиза на сумата от 14 563,90 лева, от които: 8214,26 лв. главница; 4093,36 лв. неолихвяема сума за лихва; 180,50 лв. неолихвяема сума за разноски; 100 лв. неолихвяема сума за юрисконсултско възнаграждение; 78 лв. неолихвяема сума за т. 29а ТТР към ЗЧСИ; 594,62 лв. неолихвяема сума за публични задължения; 90 лв. неолихвяема сума за т. 9 ТТР към ЗЧСИ, както и 1213,16 лв. дължима сума по т. 26 ТТР към ЗЧСИ. Твърди, че с цитираното съобщение е получил и изпълнителен лист от 19.11.2012 г., издаден по ч.гр.д. 51541/2012 г. по описа на СРС, в полза на „Юробанк и еф джи България“ АД за следните суми: 8980 лева, представляваща незаплатени вноски от предсрочно изискуем кредит по договор за потребителски кредит, сключен на 27.02.2012 г.; законна лихва за периода от 30.10.2012 г.

до изплащане на вземането; 213,43 лева договорна лихва за периода от 27.03.2011 г. до 18.10.2012 г.; 10,46 лева наказателна лихва за периода от 27.06.2012 г. до 18.10.2012 г. и 600,20 лева разноски по делото. Сочи, че въз основа на посочения изпълнителен лист е било образувано предходно изпълнително дело № 20138380403177 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, което към момента било прекратено. Твърди, че на гърба на изпълнителния лист имало отбелязани плащания, но за него не било ясно дали това са всичките събрани от него и преведени на вискателя суми. Сочи, че няма отношения с ответното дружество и че до момента не бил уведомяван за евентуално прехвърляне на вземания. Развива съображения в насока, че вземанията по изпълнителния лист са погасени по давност. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл.131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявеният иск се оспорва. Ответникът излага, че приложимата давност в случая е петгодишната. Поддържа, че към момента на образуване на предходното дело № 3177/2013 г. по описа на ЧСИ М.Бъзински, в сила е било Постановление на пленума на ВС № 3 от 18.11.1980 г., според което давността не тече докато трае изпълнителния процес. Излага, че постановлението е загубило силата си с постановяването на ТР 2/2015 г. на 26.06.2015 г., като новите постановки на ТР се прилагали занапред. Сочи, че след влизане в сила на цитираното ТР са постъпвали плащания и извършвани действия, прекъсващи давността, както и че изпълнителното дело е преобразувано в срок. Моли за отхвърляне на иска.

В частта относно отрицателните установителни иски за разноските в изпълнителното производство, производството по делото е прекратено с определение от 18.08.2022г., влязло в сила на 13.09.2022г.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна.

Предмет на производството по чл. 439 ГПК е съществуването на изпълняемото материално право, за което е издаден изпълнителен титул, а не законосъобразността на провежданото изпълнение. Тъй като производството по така предявения иск се характеризира с оспорване на изпълняемото право, правният интерес на ищеца е обусловен от наличието на вземане срещу него, скрепено с изпълнителна сила, независимо дали това вземане се изпълнява или не към датата на предявяване на иска. Ето защо в тежест на ищеца е да докаже наличието на издаден срещу него изпълнителен титул.

В конкретния случай страните по делото не спорят и с окончателния доклад по делото съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: че ищецът е осъден да заплати в следните суми: 8214,26 лв. главница; 4093,36 лв. неолихвяема сума за лихва; 180,50 лв. неолихвяема сума за разноски, за които суми е издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. 51541/2012 г. по описа на СРС, 124-ти състав в полза на „Юробанк и еф джи България“ АД, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20228380400722 по описа на ЧСИ М.Бъзински, с рег. № 838 и с район на действ9е-СГС. Освен безспорния им характер, тези обстоятелства се установяват и от приетия препис от изпълнителен лист и от цялото изпълнително дело.

При наличието на вземания, за които е издаден изпълнителен лист и образувано изпълнително дело, за ищеца е налице правен интерес от предявените отрицателни установителни искове за тяхната недължимост.

При това положение и с оглед наведеното от ищеца възражение за изтекла погасителна давност за това вземане, в тежест на ответника е да докаже наличието на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

В тази насока съдът намира следното:

Съгласно постановеното по реда на чл. 290 ГПК Решение № 3 от 04.02.2022г. по гр.д. № 1722/2021г. на ВКС, IV г.о., ГК, нормата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД се прилага, когато вземането е определено по основание и размер с влязло в сила решение, така и когато е определено по основание и размер с влязла в сила заповед за изпълнение. Ето защо на основание чл. 117, ал. 2 ЗЗД приложима към процесните вземания е общата петгодишна давност.

Съгласно задължителните указания, дадени с т. 10 от Тълкувателно решение № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие.

Съгласно задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение № 3/2020г. на ОСГТК на ВКС погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС.

Съгласно утвърдилата се съдебна практика по реда на чл. 290 ГПК, формирана след постановяване на тълкувателното решение от 2015г., исканията на вискателя за предприемане на изпълнителни действия след прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, също прекъсват давността на основание чл. 116, б. „в“ ЗЗД /в този смисъл Решение № 60282 от 19.01.2022 г. на ВКС по гр. д. № 903/2021 г., III г. о., ГК, Решение № 127 от 12.07.2022 г. на ВКС по гр. д. № 2884/2021 г., III г. о., ГК, Решение № 3 от 4.02.2022 г. на ВКС по гр. д. № 1722/2021 г., IV г. о., ГК и Решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК/.

От приобщения препис от изп.д. № 20138380403177 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, рег. № 838 в КЧСИ с район на действие Софийски градски съд, се установява, че производството по делото е образувано по молба от 27.03.2013г. на „Юробанк България“ АД срещу О. В. Ф. въз основа на изпълнителен лист от 19.11.2012г., издаден по ч.гр.д. № 51541/2012г. по описа на СРС, 124-ти състав по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК, издадена на 19.11.2012г. по същото дело. С молбата е поискано налагането на запор върху вземанията на длъжника по банкови сметки в „Уникредит Булбанк“ АД, „Банка ДСК“ ЕАД, „Обединена Българска Банка“ АД, „Райфайзенбанк България“ ЕАД и „Първа Инвестиционна Банка“ АД. С молбата също така вискателят е възложил на частния съдебен изпълнител да определя начина на изпълнението съгласно чл.

18, ал. 1 от ЗЧСИ.

Поканата за доброволно изпълнение, към която е бил приложен препис от заповедта за изпълнение по чл. 417 ГПК, е била връчена на длъжника-ищец на 28.04.2013г. и заповедта за изпълнение е влязла в сила на 14.05.2013г. с изтичане на приложимия към този момент двуседмичен срок за подаване на възражение съгласно чл. 414, ал. 2 ГПК.

На 16.04.2013г. съдебният изпълнител е наложил запор върху вземанията на О. В. Ф. във всички банки и клонове на чуждестранни банки в Република България.

На 27.06.2013г. съдебният изпълнител е наложил запор върху вземането на длъжника за трудово възнаграждение от „Ел Ди Ес Плюс“ ООД. По така наложения запор по делото са постъпвали ежемесечни плащания, с които са погасявани части от мораторната лихва и част от главницата, които части не са предмет на настоящото производство, видно от съобщението за образуване на следващото по ред изпълнително дело № 20228380400722, въз основа на което съобщение ищецът е определил размера на исковите си.

На 03.06.2015г. съдебният изпълнител е наложил запор върху два леки автомобила на длъжника.

На 25.02.2016г. по делото е постъпила молба от ответника „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с която същият иска да бъде конституиран като взыскател по изпълнителното дело въз основа на сключен договор за цесия от 18.01.2016г., по силата на който е придобил процесните вземания от „Юробанк България“ АД.

На 28.02.2018г. новоконституираният взыскател „ЕОС Матрикс“ ЕООД е подал молба по изпълнителното дело, с която е поискал да бъде наложен запор върху вземанията на длъжника по банкови сметки.

С молба от 08.03.2018г. „ЕОС Матрикс“ е поискал от съдебния изпълнител да наложи запор върху трудовото възнаграждение на длъжника в „ЗМБГ“ АД. На същата дата съдебният изпълнител е наложил искания запор.

С молба от 17.04.2019г. „ЕОС Матрикс“ ЕООД е поискал от съдебния изпълнител да извърши проверка за актуални трудови правоотношения на длъжника и да наложи запор върху вземането му за трудово възнаграждение.

С молба от 21.05.2019г. „ЕОС Матрикс“ ЕООД отново е поискал налагане на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника и на 22.05.2019г. е наложен запор за вземането към работодателя „Джиев“ АД.

С молба от 03.07.2020г. взыскателят е поискал от съдебния изпълнител производството по изпълнителното дело да бъде прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК – по искане на взыскателя. Производството е прекратено на посоченото основание с влязло в сила постановление за прекратяване от 06.07.2020г. и наложените запори са вдигнати.

От приобщения препис от изп.д. № 20228380400722 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, рег. № 838 в КЧСИ с район на действие Софийски градски съд, се установява, че производството по делото е образувано по молба от 13.01.2022г. на „ЕОС Матрикс“ АД срещу О. В. Ф. въз основа на същия изпълнителен лист. С молбата е поискано налагане на

запор върху банковите сметки на длъжника и трудовото му възнаграждение.

На 24.01.2022г. съдебният изпълнител е наложил запор върху вземанията на длъжника за трудово възнаграждение от Поделение „Земляне“, както и запор върху вземанията на длъжника по банкови сметки в „Уникредит Булбанк“ АД, „Банка ДСК“ АД, „Юробанк България“ АД, „Райфайзбанк България“ ЕАД и „Първа Инвестиционна Банка“ АД.

Видно от гореизложената хронология, за периода от датата на влизане в сила на заповедта за изпълнение по чл. 417 ГПК /14.05.2013г./ до датата на приключване на съдебното дирене пред настоящата съдебна инстанция /04.04.2023г./ не е налице период от пет години, през който да не са искани или предприемани действия по изпълнение на процесните задължения. Към датата 26.06.2015г., на която е прието Тълкувателно решение № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, изп.д. № 20138380403177 по описа на ЧСИ Милен Бъзински не е било прекратено по силата на закона на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК или на друго основание, тъй като по делото са били предприемани редовно действия по изпълнение в рамките на възложените на съдебния изпълнител правомощия по чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ на 16.04.2013г., 27.06.2013г. и 03.06.2015г. Следователно, съобразно постановките на Тълкувателно решение № 3/2020г. на ОСГТК на ВКС, давността за процесните вземания е започнала да тече от 26.06.2015г. След тази дата, давността е прекъсвана на основание чл. 116, б. „в“ от ЗЗД на 28.02.2018г., 17.04.2019г. и 21.05.2019г., на която дата е поискано последното действие по изпълнение преди прекратяването на изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК. След тази дата, обаче, давността е прекъсната отново на 13.01.2022г. с подадената молба за образуване на ново изпълнително дело, в която е поискано предприемането на конкретни действия по изпълнение. Считано от тази дата – 13.01.2022г. – до датата на приключване на съдебното дирене в настоящото производство – 04.04.2023г., петгодишната погасителна давност за процесните вземания не е изтекла.

Ето защо предявените отрицателни установителни иски са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски има единствено ответникът, който, обаче, не е направил искане за присъждане на разноски, нито е представил доказателства за сторени такива, поради което разноски не следва да му се присъждат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от О. В. Ф., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, бул. „Възкресение“ № , бл. вх. , ет. , ап. , срещу „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. „Р Петков-Казанджията“ № , отрицателни установителни иски с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника поради изтекла погасителна давност сумата от 8214,26 лева – главница по договор за кредит от 27.02.2012г.; сумата от 4093,36 лева - неолихвяема сума за лихва и

сумата от 180,50 лева - неолихвяема сума за съдебни разноси, за които суми е издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. 51541/2012 г. по описа на СРС, 124-ти състав, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20228380400722 по описа на ЧСИ М Б, с рег. № 838 и с район на действие – Софийски градски съд.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____